

[Lilli Gyldenkilde]

ungdomsarbejdsløse. Tallet var over 100.000 i forvejen.

Hvorfor gør man egentlig ikke omvendt? Jeg ved godt, jeg aldrig kunne drømme om at komme med sådan nogle eksempler selv, men man kunne for sjovs skyld sige: hvorfor sammenligner man ikke med den direktør, der har over 1 mill. kr. i årsindtægt? Hvorfor sammenligner man ikke med de ministre, der har store lønninger? Hvorfor sammenligner man lige præcis med de dårligst stillede overhovedet i dette land? – som i øvrigt er blevet endnu dårligere stillet under denne regering – nemlig dem, der er på varig hjælp, de unge mennesker, som er sat på håbløshedens pension. Jeg synes ikke, det er værdigt at sammenligne på den måde.

Hvem er det egentlig, der er arbejdsløse i dette land? Jeg ved godt, at der er nogle højtuddannede, der også er arbejdsløse, og at det er lige så forfærdeligt for dem at være arbejdsløse som for alle andre, men de største grupper, vi generelt kan tale om, er jo ufaglærte kvinder og ufaglærte mænd. Det er jo dér, den store, belastende arbejdsløshed ligger, og de har aldrig brugt en krone på uddannelse, for de har kun 7-8 års skolegang, de fleste af dem. Så er det klart urimeligt at stå her og drage sammenligninger med andre unge mennesker og sige, at man skal endelig sørge for, at de kommer ned på samme niveau, når der er tale om, at man tager penge fra nogle grupper, som aldrig har belastet et uddannelsessystem, og som kun har det forsikringssystem at se frem til, som man i øvrigt fastholder er et forsikringssystem, selv om vi alle sammen godt ved, at det ikke er det, det handler om. Det handler bare om at få sat ned, få sat ned, få sat ned, og så sammenligner man med varig hjælp. De har det selvfølgelig bedre end dem på varig hjælp.

Mogens Voigt (FP):

Arbejdsministeren sagde i sin svartale, at hun ikke syntes, der var tale om en skatteforhøjelse, når vi taler om de 1,4 mia kr. Jeg vil derfor godt stille det spørgsmål til arbejdsministeren: hvad mener ministeren med, at hun ikke syntes det? For ét er at synes noget, noget andet er, hvad der er realiteten. Hvis ministeren ikke mener, at der er tale om en skatteforhøjelse, en skatteforhøjelse på pro-

duktionen, den produktion, som skal skaffe os alle sammen det daglige brød, så vil jeg da gerne høre, hvad det så er, ministeren kalder det.

Det ærede medlem, den partiløse løsgænger hr. Askjær Jørgensen har nu igennem flere år stået i fremskridtspartiets folketingsgruppe og sagt, at nu må vi sandelig sørge for at lette skatten på dansk produktion. Jeg vil godt spørge det ærede medlem, den partiløse løsgænger hr. Askjær Jørgensen om, hvad det er, dette forslag handler om, når han ikke mener, at det er en skatteletelse. Det ærede medlem, den partiløse løsgænger hr. Askjær Jørgensen har konsekvent igennem de år, han har været medlem af folketinget, sagt, at når man hæver bidragene i den slags ordninger, der her er tale om, er det en decideret camoufleret skatteforhøjelse. Hvad har fået det ærede medlem, den partiløse løsgænger hr. Askjær Jørgensen til at ændre opfattelse?

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (UP):

For at det ikke skal være svært for hr. Mogens Voigt, skal jeg straks give ham svaret. Jeg har ikke ændret opfattelse. Jeg har den samme opfattelse, som jeg har haft de sidste 30 år vedrørende dette. Det, jeg forsøgte at forklare hr. Mogens Voigt, var, at pengene skulle altså tages et sted fra, hvis nogen skal have understøttelse, og da der ikke er et flertal i folketinget for at afskaffe arbejdsløshedsunderstøttelsen, forsøgte jeg at få hr. Mogens Voigt til at overveje, hvor det gjorde mindst ondt at tage pengene. Men den overvejelse er jeg altså klar over at hr. Mogens Voigt ikke ser sig i stand til at gå ind i, og det beklager jeg.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt starte med at forklare arbejdsministeren, hvad jeg mener med klasseinstinkter, for selv om hun reagerer helt klart, som om hun har nogle ret så gode klasseinstinkter, er hun øjensynlig ikke klar over, hvad det er. Klasseinstinkter er, når man tager besparelser, så de rammer helt bevidst i den nedre ende, hugger pengene fra dem, der har mindst, og lader dem, der har mest, gå videre uden at hugge noget – ja, ikke engang bare det, men fører en politik, hvorved deres